

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Agnieszka Piotrowska

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa N. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.
przeciwko I. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym
w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lutego 2020 r.,
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie Sądu Okręgowego w T.
z dnia 15 listopada 2019 r., sygn. akt VIII Ca (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w T. do ponownego rozpoznania pozostawiając
temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w T. odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skargę kasacyjną pozwanej wskazując, że mimo doręczenia pełnomocnikowi pozwanej w dniu 21 października 2019 r. odpisu postanowienia z dnia 26 września 2019 r. oddalającego jej wniosek o zwolnienie od kosztów

sądowych, nie została uiszczona opłata w terminie przewidzianym w art. 112 ust. 3 u.k.s.c.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana wniosła na podstawie art. 380 w zw. z 394¹ § 3 i 398²¹ k.p.c., w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją ustawy Kodeks postępowania cywilnego, o rozpoznanie postanowienia o oddaleniu wniosku o zwolnienie pozwanej od kosztów sądowych i zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c., art. 398⁶ § 2 w zw. z 328 § 2 i art. 380 w zw. 398²¹, 391 § 1 i 361 k.p.c., wszystkie w brzmieniu obowiązującym przed zmianą ustawy Kodeks postępowania cywilnego. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zakresie obowiązku uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej w sprawie ma zastosowanie art. 112 ust. 3 u.k.s.c, zgodnie z którym w przypadku, gdy pismo podlegające opłacie stałej lub stosunkowej zostało wniesione przez radcę prawnego i wniosek strony o zwolnienie od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych został oddalony, tygodniowy termin do opłacenia pisma biegnie od dnia doręczenia postanowienia, co oznacza, że wyłączona została zasada przeprowadzenia procedury naprawczej braku formalnego pisma nieopłaconego (art. 130 § 1 k.p.c. i art. 112 ust. 2 u.k.s.c.).

Skarżąca kwestionuje prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji w przedmiocie odmowy zwolnienia od opłaty od skargi kasacyjnej.

Zakwestionowane postanowienie, jako niezaskarżalne, wobec zgłoszenia wniosku na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c., podlega kontroli Sądu Najwyższego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym. Ocena zaistnienia przesłanek zawartych w art. 103 u.k.s.c. wymaga analizy możliwości finansowych w strony w odniesieniu do wysokości należnej opłaty. Postanowienie z dnia 26 września 2019 r., wobec jego niezaskarżalności, nie zostało uzasadnione a uzasadnienie zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej nie zawiera jakichkolwiek motywów odnoszących się do okoliczności potwierdzających prawidłowość stanowiska o oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych mimo znacznej wysokości opłaty oraz nie wskazuje na zmianę sytuacji finansowej

pozwanej na lepszą w porównaniu do sytuacji, która stanowiła podstawę jej zwolnienia od opłaty od apelacji postanowieniem z dnia 23 maja 2018 r.

Brak ustaleń faktycznych i motywów co do sytuacji finansowej pozwanej czyni niemożliwą kontrolę zażaleniową zarówno postanowienia z dnia 26 września 2019 r. na podstawie art. 380 k.p.c., jak i uniemożliwia ocenę prawidłowości zaskarżonego postanowienia, wobec czego orzeczono na podstawie art. 398¹⁵ k.p.c.

jw